

עמ"מ 66277-07-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"מ 66277-07-25

לפני: כבוד השופט עופר גרוסקופף

המערער: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 17.7.2025 במ"מ
41240-04-25 שניתנה על ידי סגן הנשיא, כבוד
השופט רם וינוגרד
ז' אב תשפ"ה (01 אוגוסט 2025)
תאריך הישיבה:
בשם המערער:
בשם המשיבה: עו"ד יעל קולודני

החלטה

לפניי ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (סגן הנשיא, כב' השופט רם וינוגרד) מיום 17.7.2025 במ"מ 41240-04-25, במסגרת הליך עיון תקופתי לפי סעיף 5 לחוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), התשל"ט-1979 (להלן: החוק), בגדרה נקבע כי צו המעצר המינהלי בעניינו של המערער, אשר הוצא ביום 20.4.2025, ואושר ביום 29.4.2025, ייוותר על כנו עד ליום שנקבע לפקיעתו, דהיינו 15.10.2025.

לאחר שעיינתי בחומר המודיעיני שהוגש לי במעמד צד אחד, שיקפתי לבא כוח המערער את התרשמותי כי הוא תומך באמור בפרפרזה שנמסרה, ומבסס היטב את התנאים להמשך החזקת המערער במעצר מינהלי. לאור זאת הודיע בא כוח המערער כי לא יעמוד על הערעור בהיבט זה, ויבקש להתמקד בתנאי המעצר בהם נתון המערער, אשר לטענתו אינם עומדים בדרישות שנקבעו בתקנות סמכויות שעת-חירום (מעצרים) (תנאי החזקה במעצר מנהלי), התשמ"א - 1981 (להלן: התקנות). באופן אופרטיבי ביקש בא כוח המערער כי הדיון יוחזר לבית המשפט

קמא, תוך הנחיה לקיים בו ברור מעמיק ביחס לתנאי המעצר בהם מוחזק המערער, ובכלל זה בסוגיות כלליות, כגון מדיניות מניעת הביקורים, העומדת לטענתו בניגוד להוראות תקנה 11 לתקנות.

אין חולק כי על המדינה להקפיד להעניק לעצירים ביטחוניים את התנאים המתחייבים מהדין, ובכלל זה התנאים שנקבעו בתקנות - כך בימי שגרה וכך גם בימי מלחמה (בהתאמות המתבקשות בגדר הדין). ואולם, במסגרת הליכים לאישור ועיון תקופתי בצו מעצר מינהלי לפי החוק, להבדיל מאשר בהליכים אחרים כדוגמת עתירת אסיר או עתירות לבית המשפט הגבוה לצדק, ההתייחסות לעניינים אלה אינה עומדת בלב העניין, אלא נדרשת רק כשיקול אחד מבין מכלול השיקולים הרלוונטיים. עמדתי על כך, בקשר לטענות הנוגעות למצבו הבריאותי של עציר ביטחוני, בעמ"מ 38564-08-24 עאזם נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (19.9.2024), בזו הלשון:

אכן, דרך המלך להעלאת טענות בדבר מצבם הבריאותי ותנאי מעצרם של עצורים מנהליים היא "עתירת אסיר" לפי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (ראו עמ"מ 338/04 פדרמן נ' שר הביטחון, פסקה 7 (25.1.2004). ראו גם בג"ץ 1443/21 המרכז האקדמי למשפט ולעסקים רמת גן נ' נציב שירות בתי הסוהר, פסקה 9 (30.6.2021)). עם זאת, מצבו הבריאותי של העציר וקיומם של תנאי המעצר המנהלי לפי התקנות, אשר פשיטא כי על שירות בתי הסוהר חלה החובה לקיימן במלואן גם בעת הזו, אינם שיקול זר בעת הפעלת ביקורת שיפוטית ועיון מחדש בצו מעצר מנהלי לפי סעיפים 4 ו-5 לחוק. בעת בחינת צו המעצר, יש מקום לשקול את מצבו הבריאותי של העציר ואת התקיימות תנאי המעצר לפי התקנות, וזאת במסגרת מכלול השיקולים הרלוונטיים ובכללם מסוכנות העציר, באופן שיכול להשפיע על אישור צו המעצר או הוראה על מיצויו במסגרת עיון בו מחדש (ראו והשוו עמ"מ 8788/03 פדרמן נ' מופז, שר הביטחון, פ"ד נח(1) 176, 191-192 (2003); בג"ץ 6369/20 אחר'ס נ' מפקד צבאי לאזור, פסקה 4 (23.9.2020)). ויובהר, לא כל הפרה נטענת של זכויות העצור המנהלי מוצדק לבחון במסגרת הביקורת השיפוטית על צווי מעצר מנהליים, ואולם טענות להפרות שיטתיות ומהותיות של הוראות הדין, באופן המשליך באופן ניכר על מצבו הבריאותי והנפשי של העצור המנהלי, כדוגמת אלה שהשמיעו באי-כוח המערערים, ראויות להישמע גם במסגרת זו, ובמקרים מתאימים, לפי שיקול דעת המותב היושב בדין, אף להיבחן לגופן.

במקרה דנן בית המשפט קמא ביקש התייחסות שב"ס לטענות בנוגע לתנאי מעצרו עוד במסגרת ההחלטה לאשר את הצו, וחזר והתייחס לנושא במסגרת ההחלטה מושא הערר

(פסקה 3). בא כוח העורר סבור כי אין די בכך, ואולם לא השתכנעתי כי נסיבות המקרה דנן מצדיקות החזרת הדיון לבית המשפט קמא. כך, במיוחד, בהינתן שעיקר טענות העורר נוגעות לסוגיות כלליות, הנידונות בימים אלה בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (כגון, סוגיית תזונת העצירים הביטחוניים), או שהמקום הנכון לבירורן הוא במסגרת עתירה לבית המשפט הגבוה לצדק (כגון מדיניות הביקורים אצל האסירים הביטחוניים).

לאור האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, ז' באב התשפ"ה (1.8.2025).

עופר גרוסקופף
שופט